

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 listopada 2015 roku

Powód B. C. pozwem z dnia 5 grudnia 2009r. wniósł o sprostowanie przez (...) sp. z o.o. w W. świadectwa pracy powoda poprzez zamieszczenie informacji, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu na podstawie oświadczenia woli złożonego przez pracodawcę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy – art. 30 §1 pkt 2 k.p. w związku z art. 10 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

W odpowiedzi na pozew (...) sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. (k. 36 – 37).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. C. pracował w pozwanej (...) sp. z o.o. w W. w okresie od 13 sierpnia 1979 roku do 30 czerwca 2015 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy ostatnio na stanowisku Mistrz Konserwator Elektryk.

W dniu 31 marca 2015 roku pozwany wypowiedział powodowi warunki umowy o pracę. 14 maja 2015 roku powód złożył oświadczenie, że nie wyraża zgody na wypowiedzenie warunków umowy o pracę.

1 lipca 2015 roku powód otrzymał świadectwo pracy, gdzie pozwany w pkt 3 a) wskazał, że stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania zgodnie z art. 30§1 pkt 2 kodeksu pracy (oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę i nieprzyjęcie nowych warunków przez pracownika). 6 lipca 2015 roku złożył wniosek o jego sprostowanie w ten sposób, żeby pracodawca zamieścił w świadectwie pracy informację o tym, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu na podstawie oświadczenia woli złożonego przez pracodawcę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy – art. 30 §1 pkt 2 k.p. w związku z art. 10 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Pismem z dnia 7 lipca 2015 r. pozwany odmówił sprostowania świadectwa pracy.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie :

akt osobowe powoda i dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka E. K. na okoliczność przyczyn ustania stosunku pracy z powodem i prawdziwości informacji zawartych w świadectwie pracy. W ocenie Sądu, z uwagi obowiązujące przepisy prawa, okoliczność ta nie miała żadnego wpływu na rozstrzygnięcie sporu.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda B. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 97 kodeksu pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy (§ 1). W świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego. Na żądanie pracownika w świadectwie pracy należy podać także informację o wysokości i składnikach wynagrodzenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach (§ 2). Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową treść świadectwa pracy oraz sposób i tryb jego wydawania i prostowania§ 4.

§1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz.U.1996r., nr 60, poz. 282 ze zm.) wskazuje elementy z jakich składa się świadectwo pracy, a mianowicie oprócz informacji określonych w art. 97 § 2 Kodeksu pracy,

zamieszcza się informacje niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku pracy i uprawnień z ubezpieczenia społecznego, dotyczące:

- 1) wymiaru czasu pracy pracownika w czasie trwania stosunku pracy,
- 1a) podstawy prawnej rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy,
- 2) urlopu wypoczynkowego wykorzystanego przez pracownika w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy,
- 3) wykorzystania dodatkowego urlopu albo innego uprawnienia lub świadczenia, przewidzianego przepisami prawa pracy,
- 4) należności ze stosunku pracy uznanych i nie zaspokojonych przez pracodawcę do dnia ustania tego stosunku, z powodu braku środków finansowych,
- 5) okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielenia,
- 6) wykorzystanego urlopu wychowawczego,
- 7) liczby dni, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie, zgodnie z art. 92 Kodeksu pracy, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy,
- 8) wykorzystania w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy, zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 Kodeksu pracy,
- 9) okresu, za który pracownikowi przysługuje odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy,
- 10) okresu odbytej czynnej służby wojskowej lub jej form zastępczych,
- 11) okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 12) okresów nieskładkowych, przypadających w okresie zatrudnienia, którego dotyczy świadectwo pracy, uwzględnianych przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty,
- 13) danych, które są zamieszczane na żądanie pracownika.

W niniejszej sprawie pozwany w pkt 3 a) świadectwa pracy wskazał, że stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania zgodnie z art. 30 §1 pkt 2 kodeksu pracy (oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę i nieprzyjęcie nowych warunków przez pracownika). Tym samym podał podstawę prawną rozwiązania stosunku pracy (art. art. 30 §1 pkt 2 kodeksu pracy) i tryb rozwiązania umowy o pracę (oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę i nieprzyjęcie nowych warunków przez pracownika).

Jak wynika z powyższego, żądanie powoda, nie ma oparcia w przepisach prawa pracy i z tego powodu nie może zostać uwzględnione. Kodeks pracy dopuszcza możliwość zamieszczanie informacji żądanych przez pracownika ale jedynie w ograniczonym zakresie (informację o wysokości i składnikach wynagrodzenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach).

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji.

Sąd na podstawie art. 98 kpc w zw. z §6 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionego przez pozwanego.

SSR Rafał Młyński

Z: (...).